

[Aksel Larsen.]

stærk i Tyskland. Det kan jo ikke nytte at forsøge at bortlyve Kendsgerningerne, man maa erkende, at dette Forbud ikke bidrog til at forhindre den tyske Fascisme i at vokse sig stærk, tværtimod. Noget lignende er jo Tilfældet i Østrig. Der er ingen Tvivl om, at Forbudet mod den socialdemokratiske Organisation „Schutzbund“ i Østrig kun tilsigter eet, nemlig at bane Vejen for „Heimwehr“, at gøre det muligt for de fascistiske Kræfter med Vaaben i Haand og med fysisk Vold at tage den politiske Magt i Østrig og undertrykke Arbejderklassen.

Det er ganske afgjort, at den Lovgivning, man her er i Færd med at gennemføre, sigter mod det samme Formaal og vil reelt have samme Konsekvenser.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller var forpligtet til paa sit Partis Vegne at mene, at denne Lov kom kun som Følge af, at de grønne Drengene har faaet Uniform for et Par Dage siden, og naturligvis, det er flinkt af et af de her i Tinget bestemmende Partier — i Parentes bemærket: er det egentlig grundlovsmæssigt, at der i Tinget findes bestemmende og ikke-bestemmende Partier, skulde ikke alle Tingets Medlemmer være lige for Loven? men det ærede Medlem talte om de 4 store Partier som de her bestemmende —, altsaa det er flinkt af et af de her i Tinget bestemmende Partier, det konservative Folkeparti, at komme en Regering, som er i Bekneb, til Hjælp ved at sige: Dette Forbud er kun noget, Socialdemokratiet har møntet paa den konservative Ungdom, Carsten Rafts grønne Drengene.

Men vi har jo haft nogle Diskussioner her i Tinget om Demonstrationer. Vi ved udmærket vel, at de Demonstrationsforbud, der er kommet, udelukkende har været møntet paa de revolutionære Organisationers Demonstrationer og ingen Sinde paa de Konservatives, selv om man bagefter, mere eller mindre troværdigt, har sagt: Jo, det rammer alle, det er møntet paa alle. Gang paa Gang ved saadanne Lejligheder har jo netop det konservative Folkeparti givet Regeringen sin fuldeste Tilslutning til alt, hyad den foretog og maatte foretage i denne Retning, og vi har hørt det konservative Folkepartis Fører — endnu da —, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, udtale, at det konservative Folkeparti nærede den mest ubetingede Tillid til den siddende Regerings Justitsminister.

Altsaa, denne Begrundelse for Forbudet, som det ærede Medlem Hr. Christmas

Møller forsøger at give Regeringen og Socialdemokratiet, idet han opdagede, at man ikke selv var i Stand til i Aften at finde paa at fremsætte den — den duer ikke. Der findes her i Landet hverken Religionsfrihed, Ytringsfrihed eller nogen af disse andre Ting, som Justitsministeren hævdede findes, og som det konservative Partis Ordfører gav ham Ret i, at her findes.

Jeg udgiver en lille Pressebulletin, „Antifascistische Front“, og Trykningen af en saadan Pressebulletin maa jo falde ind under Trykkefrihedens Bestemmelser, vel ogsaa under Ytringsfrihedens Bestemmelser. Naturligvis har Regeringen ikke nedlagt Forbud imod, at den udkommer. Nej, Regeringen er klogere end som saa: den har ladet sit Politi gaa rundt til Bogtrykkerne og har henstillet til dem, hvis de ikke ønskede at være Uvenner med 4de Politinspektorat, ikke at trykke den for os. Det er det, man kalder Trykkefrihed og Ytringsfrihed i Henhold til Grundlovens Paragraffer!

Der er ingen Tvivl om, at hvis et saadant Forhold kom til Afstemning her, vilde hele Tinget med Undtagelse af de to Kommuner med Begejstring godkende en saadan Handling af Regeringen (*Kristen Amby*: Nej!). *Med Begejstring!* Eller vil det ærede Medlem paastaa, at de Gange han har stemt for Regeringens grundlovstridige Justitsovergreb, har han gjort det uden Begejstring og med Sorg i Sind? Saa skulde han have givet Udtryk for det. Der er ingen Tvivl om, at Tinget minus de to Kommuner vilde godkende et saadant Overgreb fra Regeringens Side. Vi er vant til de Metoder, vi har før set, at man paa den Maade forhindrer os i at faa trykt de Ting, vi vil have trykt.

Der staar i Grundloven, at enhver har Lov til at fremsætte sine Tanker paa Tryk, naar han blot er villig til bagefter at staa til Ansvar for Domstolene. Regeringen ved, at i „Antifascistische Front“ findes intet, der kan paadømmes ved Domstolene, derfor forsøger den ikke at rejse Tiltale mod den ansvarlige Udgiver, men sender sine Politibetjente rundt til Bogtrykkerne og lader dem sige: Vi henstiller paa det alvorligste til Dem ikke at trykke dette Blad.

Der er altsaa ikke Ytringsfrihed her i Landet. Det er noget man fortæller ved Grundlovsfester og hævder i Tinget under Debatter, men det har ikke noget reelt paa sig. Derfor bliver det ogsaa lidt vanskeligt at tro paa det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers Forsikring om, at ulov-